

Baranyi Ferenc

Elősorok

Jóna Dávid: Dééévid, aranyapám!

Dééévid, kedves fiam. Már így szólok bele a telefonba. Időközben ugyanis közös kötetünk jelent meg, amelyben – a verseik mellett – ez a mondat, is olvasható: „Jóna Dávid csepp híján egyidős a fiammal. Lelkületben, ars poeticában olyan közeli, hogy már őt is a gyerekemnek érzem."

Ez a helyzet. Így hát elfogultságot kell bejelentenem, tisztelt bíróság. Nem ítélhetem meg tárgyilagosan Jóna Dávid verseit, mert a személye iránti szeretetem óhatatlanul rávetül immár a műveire is. Értékelő előszó, kötetzáró okos tanulmány írására tehát jogosulatlanná tettem magamat. Csak határtalan örömömet fejezhetem ki néhány mondatban. Boldog vagyok, hogy egy nálam jóval fiatalabb pályatárs szívem szerinti verseinek köszönhetően továbbra is járhatónak hihető az az út, amelyet zsákutcának minősítenek egyre többen manapság. Dávid verseit olvasva újra hinni kezdem azt, amit szünet nélkül hirdettem egész pályafutásom során: igaz indulatokból fakadó költői művek igenis képesek ébren tartani az igazságérzetünket és karbantartani az érzelmeinket. Képesek olyan nemes, ám mindig kockázatos elszánások cinkostársai lenni, amelyektől felbátorodottabb lehet egy kicsit a félszeg – sőt, mind félszegebb! – humánum a mai elvadult világban, ahol a gonoszság, a részvétlenség, az erőszak, az embertelenség pökhendisége napról napra magabiztosabbá válik.

Dééévid, kedves fiam! Ezt írod Mindenkor című versedben: „felém lopakodik az este". Énfelém már az éjszaka lopakodik, pontosabban (Illyéssel szólva): „a semmi közelít". Elmondhatom Prosperóval:

„Bűbájam szétszállt, odalőn,
S ha maradt még csekély erőm,
Az már a magamé csak…"

(Shakespeare: A vihar. Babits Mihály fordítása)

Nos, „vitézlő harcos" én már nem lehetek, a saját szénám rendbetételére maradt csak időm, lehetőségem. Ám azzal, hogy „képzeletbeli

stafétabotomat” tovább viszed a magad útján, életművem nem csupán méltó lezárásának, hanem holtom utáni hasznosíthatóságának ügyét is intézed.

Ezért új könyvednek úgy örülök, mintha a sajátom lenne…

Szeretettel és buzdítva köszönt:

„Feri bácsid”.

Jóna Dávid: Déééevid, aranyapám!
Hungarovox, 2022.